Ключем до знань відкриємо майбутнє!

25 плюс

Орган учнівського самоврядування ВПУ №25

Грудень 2010 р.
Січень 2011 р.

№ 5-6
(20-21)

Юність – це мрія.

Це – віра.

Це – прагнення до подвигу.

Це – лірика і романтика.

Це – великі плани на майбутнє.

Це – початок усіх перспектив.

З ініціативи Учнівського Парламенту

На черговому засіданні Парламенту Учнівської Республіки, що відбувся наприкінці першого семестру навчального року, від навчального комітету та комітету соціального захисту учнів посупила пропозиція клопотати перед адміністрацією училища про відзначення учнів, які мають високі результати навчальної діяльності, оскільки навчання – це прямий і головний обов'язок кожного з нас. Ініціатива республіканського Парламенту була висловлена на педагогічній раді, де обговорювались підсумки роботи за І-й семестр, і підтримана педагогічним колективом. Вирішено нагородити подяками учнів, які за підсумками першого семестру мають достатній та високий рівні навчальних досягнень. «Хорошистів», як ми їх зазвичай називаємо, виявилось 68. А чотирьох учнів з високим рівнем навчальних досягнень, тобто відмінників, нагороджено грамотами. Грамоти отримали: Анастасія Матвієнко (37 гр.), Алла Тимошенко (гр.3С), Валентина Вендера (гр 1К), Алла Білик (гр.1К). На початку другого семестру на училищній лінійці було оголошено це рішення й нагороджено подяками та грамотами успішних учнів. Учнівський Парламент вдячний адміністрації навчального закладу за розуміння та підтримку його діяльності й ініціатив.

Ірина Сисак,
член Парламенту Учнівської Республіки

Покликання – волонтер

Міською радою організації ветеранів України відзначений грамотою волонтерський загін ВПУ №25 за безкорисливу допомогу у важні хвилини життя ветеранів війни і праці й одиноких людей поважного віку та з нагоди Дня волонтера

Творення добра, милосердя має ввійти в плоть і кров кожної людини. Тому ми, волонтерська служба учнівського самоврядування ВПУ №25, турботу про ветеранів, одиноких людей поважного віку та дітей-сиріт вважаємо не тільки покликом душі, а й важливим обов'язком.

Учні-волонтери групи №23 вже другий рік опікуються літніми людьми, які мешкають у сусідньому з нами геріатричному пансіонаті, здружилися з ними. Їхню естафету підтримали учні групи №13 та 27. Ветеранам війни і праці м. Хмельницького юнаки групи №14 допомагають упорядковувати городи, присадибні ділянки, надають іншу допомогу. А учні навчально-тренувального центру допомагають тимчасовим мешканцям дитячого розподільника, що в Ружичній.

В нашому училищі проводяться акції «Милосердя», «Турбота», благодійні ярмарки на допомогу онкохворим дітям. Ми розуміємо, що такі акції не мають бути разовими заходами. Ветерани та обділені материнською, батьківською турботою діти потребують постійної уваги. І нам від того є користь, бо ми вчимося бути людяними. Тому маємо й надалі підтримувати волонтерський рух, аби кожен з нас відчував потребу творити добро, проявляти милосердя, благодійність, аби кожен усвідомив, що він – волонтер за покликанням.

Дар'я Рудник

«Я подарую вам урок…»

ФОТОРЕПОРТАЖ

Так почала викладач спецпредметів спеціальності «Дизайн» Оксана Олександрівна Мергут цикл практичних уроків з підготовки та оформлення дитячої книжки «Планета твоїх скарбів».

Спочатку створили віртуальне поліграфічне підприємство «Казкові сни», розподілили посади-ролі, розписали обов'язки, розробили фірмові атрибути підприємства, структуру книжки, обговорили форму і зміст книжки, назвали героїв.

І почався …пошук скарбів, які потім через книжку її творці подарують маленьким читачам. «Зараз я поділюся з тобою своїм скарбом, - звертається Оксана Олександрівна до учнів, - а ти поділишся згодом зі мною. Для мене скарбами є моє серце, совість, воля до життя, духовність. Я люблю людей, природу, мистецтво, яке теж несу людям. І вам, дорогі мої, несу мистецтво спілкування, мистецтво пензля, голки, мистецтво поради, співпраці, мистецтво навчання. Тому хотіла б, щоб ви стали прекрасними дизайнерами, якими я, ваш учитель, гордилася б. І книга, яку ви створите, повинна допомогти дитині відкрити себе і скарби у собі» - натхненно промовляє вчитель, підтримуючи вогники творчості в очах учнів.

Через випробування, палкі дискусії, переосмислення життєвих цінностей пройшли творці дитячої книжки. І ось святкуємо її день народження. «Планету твоїх скарбів» прийшли оцінити найприскіпливіші експерти – молодші школярі. Вони спробували мандрувати цікавими сторінками книжки разом із Їжачком-Добром та іншими героями, розгадувати загадки та завдання, які відкривали їм дорогу до скарбів на дитячій планеті.

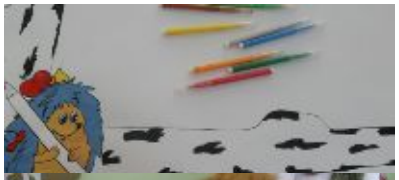

Маленьким експертам з сусідньої школи книжечка прийшлась до вподоби. Це була найвища оцінка старань творців дитячої книжки. На підтвердження цього кожен із учасників уроку-подарунка отримав подяки від інформаційно-видавничого відділу училища та газети «25 плюс» за натхненну працю над створенням книги – джерела духовності, за творчість, активність, дерзання у підготовці й оформленні дитячої книжки, професійні підходи до виконання своїх посадових обов'язків у віртуальній видавничій фірмі, намагання врахувати уподобання, інтереси та психологічні особливості споживачів книжкової продукції фірми. Випускникам побажали успішного завершення навчання та професійних звершень на трудовому шляху. Всі запрошені залишили слова вдячності на «Аркуші відгуків».

Залишається сказати, що урок-подарунок удався! Робімо подібні подарунки одні одним частіше, дорогі друзі!

Марина Постернак

Добро починається з тебе

Кожна людина – це особистість, яка є унікальною, зі своїм характером, інтересами, світобаченням, уподобаннями. Всі люди – різні, скільки людей, - стільки й характерів, і кожному характеру притаманні плюси й мінуси. Та об'єднує всіх нас найрідніше і найдорожче – це наші батьки, родина, дім, в якому ми живемо, знайомі, вулиця, навчальний заклад. Все це – наша Батьківщина, а в широкому розумінні – Україна.

Народжується людина – і її життя розпочинається світанком душі. Назавжди воно залишається в пам'яті як найщасливіше та найсвітліше. Це пора, коли перед тобою відкривається незвичайний світ таємниць. Це світ де завжди цікаво, де мама й тато піклуються про тебе, навчають, як треба жити, щоб не загубитися в розбурханому океані життя. Здавалося б, що все прекрасно, але враз ніби щось обірвалося, прекрасне зникає, з'являються лють, агресія, байдужість. Але ж звідки вони беруться в душах людей? Чому з часом люди забувають про існування добра, шляхетності, гідності? В їхніх душах поселяються ненависть, жорстокість, заздрість. байдужість.

Про це ми з учнями розмовляємо на виховних годинах. Розмову, як правило, будуємо на власних прикладах, прикладах з життя рідних, друзів, знайомих. Так, на виховній годині на тему «Спішіть творити добро!» ми згадали легенду про Янгола Добра, навели приклади звичаїв милосердя і творення добра, що існують у народів світу, розповіли про конкретних людей, які своїми вчинками нагадують нам, що ми – Люди і маємо бути милосердними. Та найважливішим стало для всіх те, що і в учнівських колективах є такі приклади. Одні – допомагають людям похилого віку не за чиїмось наказом, а з власної волі, за покликом серця. Інші – допомагають одногрупнику з поганим зором навчатися. Ще інші – турботливо ставляться до своїх менших братиків та сестричок…

Такі розмови змушують замислюватися над своїм життям і вдосконалювати себе як особистість.

Не менш ефективним вважаю і виховання на народних традиціях, звичаях та обрядах. На початку цього навчального року ми з вихованцями вирішили звернутися до народних джерел. Учні записали від своїх рідних, сусідів, односельчан звичаї краю, села, зокрема зимових свят. Виявилося, що не скрізь є однаковими ритуали та обряди під час цих свят. «Народні звичаї і традиції зимових свят» - так ми назвали виховну годину, яка стала підсумковою в нашому дослідженні. Ми не просто порозмовляли, а посвяткували: зі справжніми варениками, крученими, узваром і калитою. Такі заходи теж формують у нас добрі людські якості: щирість, добродушність, гостинність.

Ми всі після таких зустрічей і теплих розмов робимо для себе висновок, що потрібно намагатися жити так, щоб люди згадували тебе гарними словами. Недарма кажуть: «Добро починається з тебе». Кожен із нас – власник добра і кожному вирішувати, яким чином ним розпорядитися. Якщо звертатися до людей з добрими намірами, то у відповідь теж отримаєш частку тепла. Тоді твій вогник зігріватиме не лише тебе самого, а й усіх довкола.

Н.П. Пендилюк,
майстер-вихователь

Здоровий спосіб життя – не просто лозунг…

Здоровий спосіб життя – це не просто лозунг, до якого всі звикли й на який ніхто не звертає увагу. Бути здоровим – найбільша потреба людини, особливо сьогодні, коли є безліч об'єктивних факторів проти здоров'я і коли в самій людині не виховується турбота про власне здоров'я змалечку. Як же ми, хворі тілом, зможемо бути воїнами Духу, яких так потребує нинішній неспокійний, «нервовий» час?

Соціологічна служба при Учнівському Парламенті та часопису «25 плюс» провела традиційне опитування першокурсників «Моє ставлення до шкідливих звичок». Відразу скажу, що результати майже не відрізняються від результатів двох попередніх років. Висновки напрошуються ті ж. Мало уваги приділяється вихованню здорового способу життя і в сім'ї, і в школі. Та й саме розуміння цього поняття не змінилося. Більшість думає, що коли граєш у футбол і п'єш не горілку, а тільки пиво, і якщо куриш цигарки з фільтром, а не вживаєш наркотики, то це і є здоровий спосіб життя.

Ось і анкетування цьогорічних першокурсників підтверджує, що в багатьох учнів перші спроби куріння і вживання алкоголю трапилися в дошкільному або молодшому шкільному віці. У середніх класах знала про дію цих шкідливих для здоров'я речовин – більшість учнів. Насторожує те, що результати опитування дівчат і хлопців – майже однакові. При цьому дівчата навіть більше перебувають у полоні «зеленого змія», ніж цигарки. А де ж відповідальність за майбутнє, за здорове покоління наших дітей? Може, варто над цим задуматися? Бо життя прожити – не поле перейти. Треба виховувати в собі сильну волю і дух. Хай відмова від шкідливих звичок стане першою серйозною вашою перемогою у боротьбі за своє здоров'я, а отже – й майбутнє.

Ірина Сисак,
керівник служби соціологічних досліджень
газети «25 плюс»

Скориставшись запрошенням командування військової частини 3053 ВВ МВС України, що в м. Хмельницькому, газета «25 плюс» відрядила свого кореспондента на відкриття зимового навчального періоду. З цього моменту розпочалася співпраця військової частини внутрішніх військ з нашим навчальним закладом. Про перші кроки співпраці, яка відразу ж стала набувати форми дружби, читайте у ВКЛАДЦІ.

Внутрішні війська – наш надійний захист

З самого ранку мене переповнювали раніше не відомі почуття. Згодом, коли вже покидала військову частину внутрішніх військ, зрозуміла що то були за почуття, – хвилювання разом із радістю, бо ж мені довірено серйозну журналістську справу та ще й у такій загадковій сфері.

У військовій частині внутрішніх військ – день відкритих дверей, починається навчальний період. Як представника мас-медіа мене провели до штабу. Я була приємно вражена: замість строгих, похмурих облич (такими чомусь малює наша уява міліцію) побачила доброзичливих, привітних, доступних у спілкуванні військових, незалежно від віку і статусу. Офіцер-психолог частини Едуард Співак запросив до свого кабінету – охайного, затишного. Помітила на робочому столі план роботи. Серед інших заходів – брейн-ринг між підрозділами: «Сторінками історії України». «Цікаво живуть», - подумала. Впали в око ікони. Віра все-таки притаманна всім – не залежно від роду діяльності.

Супроводжувати мене й коментувати подію взявся заступник командира роти з виховної роботи старший лейтенант Дмитро Маханов. Відразу ввів у курс справи: «Сьогодні початок нового навчального періоду. Традиційно спершу набувають знань із заходів безпеки з усіх навчальних предметів. Але базовим є заняття з гуманітарної підготовки, на якому оголошується гасло на навчальний рік. Таким на даний момент є: «Бути вірним військовій присязі, надійно захищати український народ!». А заходи безпеки мають на меті збереження життя і здоров'я військовослужбовців, які матимуть справу і з холодною, і з вогнепальною зброєю, потраплятимуть у небезпечні ситуації, в яких треба вміти правильно поводитися».

На моє запитання «Як потрапити на службу у внутрішні війська? Чи ставляться якісь особливі вимоги?», Дмитро Михайлович відповів: «Усі бажаючі можуть подавати документи. Спочатку я переглядаю особові справи, проводжу співбесіду, детально вивчаю характеристику, оцінки, відгуки дільничного офіцера. Якщо моя думка про претендента сходиться з думкою керівників підрозділів, то бажаючий служити направляється у відділ кадрів, де отримує перелік необхідних документів і направлення на проходження медогляду. Коли цей етап пройдено, складаються заліки. Загальний висновок робить атестаційна комісія. Але головними якостями для того, хто бажає стояти на охороні нашого спокою, мають бути хороша психологічна та фізична підготовка».

Детальніше про особливості військової підготовки в частині розповів перший заступник командира майор Олексій Мельник.

- До початку зимового навчального періоду ми готувались дуже ретельно, оновивши й переоснастивши навчально-матеріальну базу з метою більш якісної підготовки особового складу військовослужбовців. До навчання кожен має ставитися серйозно. Адже робота чекає небезпечна. А громадяни мають бути впевнені, що їх надійно захистять від правопорушників та злочинців ті, для кого захист інших є службовим обов'язком. У Кам'янці-Подільському є окремий підрозділ нашої частини – так звана «патрульна рота», яка забезпечує громадський порядок у місті. Внутрішні війська залучаються також до боротьби з терористами, співпрацюючи з іншими службами, що мають до цього стосунок, взаємодіють з усіма силовими структурами не лише м. Хмельницького, а й держави в цілому…»

(Продовження на наступній сторінці)

Ширшає коло друзів

(Продовження)

Я слухала керівників військової частини і відчувала їхню неприховану гордість за свій колектив, який має досягнення та визнання на всіх рівнях. Керівництво розуміє, що успіх до колективу приходить тоді, коли він уміє випереджати час, коли вміє бути мобільним і креативним. Тому військова частина сьогодні активно оснащується сучасними засобами відповідно до програми реформування внутрішніх військ до 2015 року, кінцева мета якого – перехід на контрактну основу.

Актуальним сьогодні є також вивчення іноземних

мов як рядовими, так і офіцерами, оскільки країна готується до «Євро-2012», а внутрішні війська мають гідно представити свою державу, свій народ перед іноземними гостями, забезпечивши порядок, попередивши можливі конфлікти завдяки дипломатичним здібностям, достатній комунікабельності та ерудиції.

…Ось військовики вишикувались на плацу – усі вісім підрозділів. Саме 8 точок розміщено на території частини, де й проводитимуться заходи безпеки: при користуванні зброєю та боєприпасами; при обслуговуванні техніки; при користуванні паливно-мастильними матеріалами; при користуванні електроприладами; під час виконання господарських робіт; під час службово-бойових завдань; на заняттях з фізичної підготовки; надання першої медичної допомоги. Мене вразило, як чітко все продумано й організовано – справді по-військовому. Всі вісім підрозділів зайняли свої місця. За 20 хвилин повторили або ж засвоїли (новачки) заходи безпеки і за

годинниковою стрілкою змінили позиції. Таким чином по черзі пройшли підготовку за всіма напрямками.

Зимовий навчальний період завершується, як правило, підсумковою перевіркою. Після «міжперіоду» (або, як ми називаємо, канікул) починається літній навчальний період, відкриття якого відбувається аналогічно.

Мої емоції посилювалися щораз новими. Дивує, як у військовій частині строгу навчальну обстановку можуть непомітно й невимушено змінити теплою, домашньою, невимушеною. Так було в Новорічне свято, коли відрядили Діда Мороза зі Снігурочкою привітати сім'ї військових, де зростають дітки. А в Різдвяний вечір у частині приготували святу вечерю з 12 пісних страв. На столах – запалені свічки. Тиха молитва. І почалася вечеря з основної в цей вечір страви – куті. Цікаво, що й день відкриття навчального періоду почався з неабиякого позитиву, оскільки з самого ранку завітав до частини святий отець і благословив військових на успішну службу.

Таких приємних вражень я не сподівалася отримати. Впевнена, що коли б юнаки-допризовники мали змогу ось так запросто знайомитися з життям у військових частинах, то вони б горіли бажанням служити. А коли б про таку, сповнену людяності, підготовку завтрашніх охоронців правопорядку знали пересічні громадяни, то були б завжди впевнені в надійному захисті.

Газета «25 плюс» готова взяти на себе місію змінити погляд наших читачів як на нашу доблесну міліцію, так і на військову службу взагалі.

Марина Постернак,
редактор газети «25 плюс»

(Дана інформація розміщена на сайті внутрішніх військ України)

Нам пишуть

Свята вечеря у військових

Різдвяні свята у військовій частині 3053 пройшли за давньою українською традицією. Вперше до частини був запрошений священик. Перед початком святої вечері особовий склад військової частини вишикувався на стройовому плацу. Підрозділи пройшлися маршем. Після різдвяної колядки продовжили святкування в їдальні, де на столах чекали 12 традиційних різдвяних страв. Отець Сергій окропив усіх святою водою. Колядка і молитва передували святій вечері. Розпочинали вечерю традиційно з куті. Свічки на столах створювали атмосферу тепла й домашнього затишку. Після Святої Вечері військовослужбовці направились по своїх підрозділах, де залюбки переглядали різдвяні телепередачі.

В. Войцеховський, ст. солдат;
І. Бережанський, ст. лейтенант

Хроніка військового патруля

Красти – зась!

Якось близько десятої вечора військовий наряд, споряджений від патрульної роти військової частини 3053 на вулицю Козачу в складі: прапорщика Миколи та патрульного солдата Олександра Москалишена отримав виклик від чергового відділу міліції на вулицю Купріна. Невідомий чоловік викрав у жінки сумку. Військовий наряд опитав потерпілу й направився навздогін за крадієм. Біля одного з будинків військові помітили чоловіка, який намагалася сховатися в кущах. Та коли він зрозумів, що його шукають, спробував викинути сумочку. Військові виявилися спритнішими. Крадій був затриманий і доставлений у міліцейський відділок.

Кмітливі патрульні

Одного вечора при несенні служби з охорони громадського порядку в м. Хмельницькому прапорщики О. Семенюк, А. Захожий, В. Маційчук і старший солдат А. Шеньов помітили на зупинці біля магазину «Принцип» по вулиці Купріна двох осіб, які розпивали спиртні напої. Патрулі зробили їм зауваження, нагадавши, що розпивання спиртних напоїв у громадських місцях заборонено.

Коли ті почали складати речі до сумки, військові помітили в ній щось схоже на обріз мисливської зброї. Відразу ж було викликано слідчу оперативну групу, повідомлено чергового оператора, а до підозрілого громадянина застосовано відповідний спецзасіб. Оперативно-слідча група, що прибула, провела в присутності понятих обшук громадянина та його речей. Пізніше його доставлено у відділ міліції.

Торт – у подяку

У новорічну ніч військовий наряд (солдат за контрактом В.Перець, солдат М.Хоптяр та кінолог М.Давидчук зі службовим собакою) охороняв спокій громадян у мікрорайоні Гречани. Близько третьої ночі військові дозорці отримали виклик від чергового оператора міського відділу міліції: невідома особа розбила скло у вікні магазину «Вацак», що на вулиці Чкалова.

Прибувши на місце події, військовослужбовці побачили розбите віконне скло магазину. Дві жінки-продавці описали зовнішність чоловіка, який перебував у нетверезому стані, і вказали напрямок, у якому той втік. За кілька хвилин по гарячих слідах завдяки вмілими та рішучими діям військового патруля порушник був затриманий. Його впізнали продавці, і він зізнався у скоєному. Згодом був доставлений у Південно-західний відділ міліції.

За впевнені та рішучі дії особовий склад військового наряду був відзначений командуванням, а власник магазину в подяку передав патрульним святковий торт.

«Невдалий» день народження

Троє хмельницьких студентів відзначали день народження свого друга: попили, поїли, попарились у сауні. А надвечір вирішили продовжити святкування у квартирі одного з приятелів і… застрягли в ліфті. Однак не надто тим переймались, бо мали з собою горілку, пиво й закуску. Горе-відпочивальники, щоб не витрачати час «дарма», допили і з'їли всі припаси. Ось тоді й почали панікувати. З дикими криками вони тарабанили по ліфту, потрохи розсуваючи двері. З кожним сантиметром свободи по всьому сьомому поверху розповсюджувався запах «наслідків паніки». На шум почали вибігати мешканці будинку. Коли сусіди побачили, що діється, намагалися затримати бешкетників. Але з трійці впіймали лише одного. Інші двоє, відпихаючи людей, кинулися східцями вниз, вибиваючи ногами вікна на кожному поверсі. Не зважили навіть на вагітну жінку, якій добряче від них дісталось.

Добре, що хтось із мешканців будинку зателефонував до міліції. На цей момент недалеко від будинку патрулювали військовослужбовці військової частини 3053. Отримавши повідомлення від чергового по райвідділу, прапорщик Андрій Грух, солдат Денис Колесник та солдат за контрактом Віталій Процюк за дві хвилини опинилися на сьомому поверсі. Швиденько опитавши мешканців, які міцно тримали одного з гуляк, поспішили за двома втікачами. Патрульні фактично врятували порушників порядку від самосуду мешканців будинку, які були вже на межі зриву. Особливо обурювався чоловік вагітної жінки.

Годинник показував близько одинадцятої ночі. Від бійки стримувала лише присутність людей у формі. Двох утікачів зловили біля під'їзду. «Коли ми бігли сходами, то на всіх поверхах з першого по сьомий валялись уламки розбитого скла, а на сьомому з ліфта йшов такий сморід, що неможливо було встояти біля кабінки ліфта, яка нагадувала смітник», - розповідали патрульні.

Через декілька хвилин прибула слідча оперативна група, яка все задокументувала. Хуліганів чекає покарання.

Інформацію надав заступник командира патрульної роти з виховної роботи військової частини 3053 м. Хмельницького Дмитро Маханов

За круглим столом редакції

Ширшає коло друзів

18 січня газета «25 плюс» провела зустріч за круглим столом з представниками військової частини 3053 ВВ МВС України офіцером-психологом Едуардом Співаком та заступником командира патрульної роти з виховної роботи Дмитром Махановим. На зустріч запрошені кореспондент газети «Всім» (колишній редактор газети «25 плюс») Ольга Оріщина та спеціаліст відділу зв'язків з громадськістю УМВС України у Хмельницькій області Катерина Шуприган. Результатом зустрічі стала домовленість про співпрацю військової частини і навчального закладу у справі виховання молодого покоління. Накреслено план спільних заходів. 19 січня про зустріч за круглим столом редакції учнівської газети було повідомлено на сайтах газети «Всім», обласного управління внутрішніх справ та Міністерства внутрішніх справ. А 20 січня у рамках співпраці проведено зустріч учнів ВПУ №25 з курсантами Академії внутрішніх військ МВС України, які перебувають у військовій частині 3053 на стажуванні.

Досягайте мети!

Двадцятого січня в нашому клубі цікавих зустрічей «Довіра» відбулася зустріч з представниками Академії ВВ МВС України, стажистами військової частини 3053 в місті Хмельницькому Віктором Данчуком та Роман Зайцем і заступником командира з виховної роботи патрульної роти частини старшим лейтенантом Дмитром Махановим.

Курсанти захоплено розповіли про свій навчальний заклад. Завдяки гарній презентації та відеоролику всі власними очима побачили, як живуть і навчаються курсанти. Юнаки гордяться своїм навчальним закладом, де готують не просто фахівців, а й справжніх чоловіків – мужніх і з високою внутрішньою культурою. Цікаво було спостерігати, як уважно слухали учні своїх ровесників, завтрашніх наставників молодих бійців, які вирізнялися стійкими життєвими принципами й мудрістю і вже сьогодні готові до виховної роботи. І хоч протягом навчання проходять чималі випробування, але вони варті того, щоб навчатися в одному з кращих вузів України, стати фізично й морально загартованими, збудувати міцний міст у майбутнє.

Звісно, що в нас до гостей було чимало запитань. Учнів цікавило, що спонукало хлопців пов'язати свою долю з внутрішніми військами, які якості мають переважати в тих, хто готується до вступу в Академію, що найважче дається курсантам на перших порах навчання, чи заважають шкідливі звички у професійній підготовці, наскільки важлива для становлення фахівця практика, які цікаві традиції та звичаї склалися в навчальному закладі. Запитували й про те, чи існує в Академії дідівщина, чи допомагає в успішному освоєнні професії кохання (чи, може, заважає), чи переживають курсанти депресивний стан і як з ним борються, що для них важливіше: кар'єра чи сім'я. Треба віддати належне Роману й Віктору, які зуміли відразу здобути прихильність і довіру аудиторії. Вийшла легка, душевна розмова. Юнаки відповідали на запитання, опираючись на власний досвід, власну думку, розповідали, як виховували самі себе, як боролися з недоліками.

А запитання «Наскільки важливим є для вас поняття дружби?» стало перехідним до церемонії посвяти цих двох цікавих юнаків у наші друзі. Їм вручено знак «Справжні друзі». Всі обнялися під пісеньку про друзів і дружно сказали девіз: «Палаючим серцем зігріємо друзів – хай вогник у серці яскраво горить!». Маленька помічниця організаторів зустрічі в образі ангела подарувала гостям сувенірних ангелят, щоб ті оберігали їх на нелегкому й небезпечному життєвому та професійному шляху.

Всі розходилися під незабутнім враженням. А ще кожен подумав: «Ці два юнаки довели, що коли твердими кроками йдеш до мети, то ти не тільки досягаєш її, а й стаєш сильною, вольовою людиною!»

Тож, ставте перед собою цілі й наполегливо досягайте їх!

Юлія Киндюк,
наш кореспондент

СЛОВА ПОДЯКИ
ВПУ №25 та газеті «25 плюс»

Шановні педагоги та учні! Прийміть від нас щирі слова вдячності і побажання міцного здоров'я, родинного благополуччя та добробуту, шани людської, нових здобутків та успіхів. Нехай невичерпне джерело вашої наснаги поповниться життєвою радістю на довгі безхмарні роки, а доля щедро винагороджує кожного з Вас за сумлінну працю! Ви прийняли нас, як у свою сім`ю, і цим зігріли наші серця. Ваш заклад став для нас ще одним затишним домом. Також особливу подяку хочемо виразити редактору Вашого часопису Марині Постернак та організаторам клубу цікавих зустрічей «Довіра», які творять добрі справи під ореолом богині мудрості та справедливості Афіни. Дорогі друзі! Нехай Ваша благодатна життєва нива буде щедро всіяна добром, багата успіхами та сонячною вдячністю людей. Будьте завжди захоплені новими ідеями, планами й відчувайте постійну прихильність Небес!

З повагою курсанти АВВ МВС України
Роман Заєць та Віктор Данчук

Дискусійний клуб «Істина»

Олена Бойко

Романтичні стосунки чи…

На свій страх і ризик вирішили винести на обговорення в клубі досить таки дискусійне молодіжне питання «Секс чи романтичні стосунки». Клуб «Афіна» ледве вмістив усіх бажаючих поспілкуватися на цю гостру тему. Сценарій зустрічі підготувала Марина Постернак – і він виявився вдалим. Прихильники абсолютно протилежних думок спілкувалися зацікавлено і з розумінням. Протестувалися з питань «Дружба чи романтичне захоплення» та «Любов чи хвороба», переглянули два відеоролики про дві сторони нашої дискусії – і розмова набула ще більших обертів. Живі приклади з нашого життя допомагали зробити її особливо довірливою. Клубівці у своєму колі вже навчилися дискутувати за правилами, толерантно, без образ і категоричності. А найголовніше те, що такі розмови нікого не залишають байдужими. Про це свідчать і відгуки, залишені клубівцями після дискусії. Ось деякі з них.

***

Мені сподобалася сьогоднішня клубна зустріч. Стільки цікавих і повчальних думок почула! А деякі факти обов'язково візьму собі на замітку, щоб зуміти попередити їх у майбутньому. Це був справжній урок життя. Такі «уроки» приносять і користь, і задоволення.

***

Мені сподобалось слухати інших. Саме такої щирої розмови й не вистачало мені. Тепер я можу зробити висновки щодо стосунків з моєю коханою людиною. Так несподівано отримала поради, неначе побувала на прийомі у хорошого психолога. Дякую всім учасникам клубу. Я зрозуміла, що кохати – це не страждання, як вважає більшість дівчат мого віку, а радість, цвітіння, життя!

***

З сьогоднішньої дискусії я зрозуміла, що кохана людина – дорога навіть з її недоліками. Але разом з тим, кохання повинно пройти й випробування часом. З перших зустрічей вступати в інтимні стосунки – це дуже необдумано. Для мене кохана людина – дуже важлива в моєму житті. Хоч і малий, але маю вже досвід таких стосунків, а відтак – і свою думку. Але не думала, що на одну і ту ж тему може бути так багато різних думок, кожна з яких має право на життя.

***

Сьогодні я почув так багато думок на глибоко інтимну тему. Ще ніколи не брав участь у подібній розмові. Почув і немало такого, що спонукає замислитись. Тепер перегляну деякі факти з мого життя й подумаю, чи правильними були мої вчинки. Крім того, в подібному спілкуванні, дискусіях на різні теми людина набуває певного життєвого досвіду й розкривається.

***

Спочатку я подумала, що такі розмови ще недоречні для мене, бо хочу спершу вивчитись. Але потім зрозуміла, що одне одному не заважає, якщо підходити до всього з розумом. Та й те, що почула, може пригадатися згодом, коли, можливо, доведеться приймати якесь рішення. На даний момент я зробила висновок, що має бути культура стосунків.

***

Я багато чого сьогодні зрозуміла. Тепер я знаю, що мені робити далі. Спасибі за такі ненав'язливі поради!

***

Зробив висновок, що стосунки мають починатися романтично. Тепер завжди буду дотримуватися цього правила.

***

Мені сподобалось, що кожен учасник клубу висловлювався й відкрито виражав свої емоції, знаючи, що ніхто його не осудить, ніхто не посміється з нього. І гадаю, що більшість із учасників дискусії після цього будуть більш розбірливими у стосунках і відповідальними за свої дії та вчинки.

***

Дискусія – захоплююча! Я багато зрозуміла для себе. Цікаво минув вечір! Були питання, були й заперечення. Але життя триває. Хтось щось запам'ятає, а хтось залишить за бортом, та потім пригадає.

***

Кохати так класно і так чудово! Це так романтично і так вибухово, коли тобі квіти хтось дарує чи ніжно в губи тебе цілує… Сьогоднішній дискусійний вечір – неповторний! Стільки взяла для себе корисного! Побільше б таких вечорів!

***

Мені сподобалось усе, про що сьогодні говорили. Тепер стараймося усі, щоби погано не робили. Відеоролик підказав, щоб не чинити, як герой: спочатку задоволенню віддався, а потім, наче злодій, у кущі сховався. Якщо з любов'ю ігри затівати, то треба і за наслідки відповідати.

***

На мою думку, для всіх присутніх ця дискусія була корисною. Кожен зробив для себе певні висновки. Я спробую виправити ситуацію у своїх стосунках… Хоча я вважаю, що кохання – це «хімія», точніше «хімічний процес», в якому беруть участь гормони. Але ж через деякий час, коли двоє пізнають один одного, ця «хімічна реакція» закінчується. «Кохання» зникає. Залишається звичка. Добре, якщо при цьому ще є розуміння і повага. Тоді сім'я залишається міцною.

***

Є про що задуматися. Адже стільки є варіантів розвитку ситуації, як і сьогоднішньої дискусії! Стосунки двох – це дуже непросто й нелегко. Не завжди вгадаєш, як їх будувати. Все залежить від людини, її долі. Трапляється так, що одні дівчата «гуляють» направо й наліво, а інші сидять дома й чекають принца. Через кілька років ті, що нагулялися, визначаються з вибором, який може бути досить таки вдалим. А та, що плекала свій ідеал і чекала на нього, не маючи ніякого досвіду в стосунках, одружується з першим ліпшим. І часто з того нічого путнього не виходить. Сьогоднішня дискусія довела, що спершу нам треба набути досвіду в ось такому спілкуванні, щоб навчитися згодом будувати свої стосунки. Спасибі за гарний урок спілкування!

Ювілейний вечір нашого наставника

Такі заходи бувають не так часто. 30-річчя творчої діяльності поета-композитора, керівника музичних гуртків ВПУ №25, нашого наставника Станіслава Петровича КРАВЧУКА відзначав не тільки колектив училища, а й усі, хто співпрацював з ним протягом цих років.

До цієї події за сприяння Хмельницького державного центру естетичного виховання учнівської молоді та управління освіти і науки облдержадміністрації була видана збірка авторських пісень Станіслава Кравчука «Пісенний вернісаж».

Протягом трьох годин в актовій залі училища звучали авторські інструментальні твори композитора, які переплітались з вітаннями директорів ПТНЗ області, представників управління освіти і науки, держадміністрації, колег, спонсорів, друзів та рідних.

Ювіляра привітали також голова спілки композиторів Поділля Михайло Люшня, заслужена артистка України, лауреат міжнародних фестивалів та конкурсів Світлана Бабицька. А генерал-майор подільського козацтва вручив йому спеціальну грамоту за пісню «Похідна подільського козацтва».

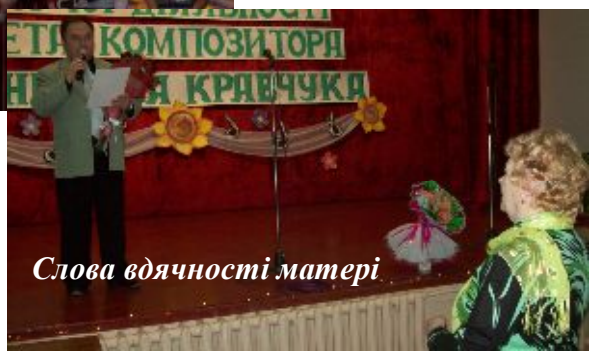

Слова вдячності матері

Та найбільш дорогими були для Станіслава Петровича вітання від його вихованців – гуртківців, яким він щедро передає секрети своєї майстерності, натхненно, з піснею йдучи по життю.

Галина Брошневська

ВПУ має таланти!

Конкурс художньої самодіяльності навчальних груп у нас уже став традиційним. Якщо раніше він проводився під назвою «Подільський вернісаж», то в цьому році – в дещо оновленому варіанті – «ВПУ №25 має талант». Мета цього конкурсу – відкриття талановитої молоді, яка має хист і бажання виступати на сцені. Номінаціями конкурсу були охоплені майже всі сценічні жанри: декламування віршів, гумор, пісня, танок, сценка. Додаткові бали групи отримували за номери, які виявилися поза номінаціями, але допомогли розгледіти здібності виступаючого. Майже всі навчальні групи взяли участь у конкурсі, подарувавши глядачам і самим собі море гарних емоцій та приємних вражень.

Всі учасники конкурсу – молодці, але за умовами маємо називати кращих. Тому ІІІ місце поділили між собою групи №36 і №23, ІІ місце – учасники груп №37 і №33. Переможницею журі одноголосно визнало групу №13.

Деякі номери пам'ятаються й досі. Так радісно було спостерігати за танком, який створили самі виконавці: Оксана Шатковська (група №13) та Віталій Опанасюк (група 1С).

Відкриттям конкурсу стали виконавці гуморесок В'ячеслав Хитрий (група №12) та Денис Рошко (групи №16). Професійно почуваються на сцені Іванна Тринадцятко (група № 23), Даша Ацегейда (група №36), Галина Брошневська (гр. №33), Богдана Гаврюшина (гр. №13).

Щира вдячність усім, хто майже місяць дарував нам справжнє свято таланту, і тим педагогам, які підтримували своїх вихованців або й самі пліч-о-пліч з ними захищали честь своїх груп.

Т. В. Пристинська,
художній керівник

Наші гості

Військові – теж лірики

До редакції учнівського часопису «25 плюс» завітав начальник вузла зв'язку військової частини 3053 УЗТрК ВВ МВС України старший прапорщик ***Дмитро МОЦПАН.*** *Як поета, члена Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України», члена редакційної колегії Хмельницької організації цієї спілки, а також як співзасновника і редактора незалежного літературно-художнього альманаху «Lithium» його зацікавила літературна творчість юних читачів та дописувачів учнівської газети. Обговорено спільні творчі проекти, які зміцнять співпрацю професійного навчального закладу з військовою частиною 3053 у напрямках національного виховання молоді. На початок редколегія газети надала поету можливість публікації його творів на літературній сторінці для ближчого знайомства читачів з молодими літераторами подільського краю.*

Дмитро Моцпан

Фрида

Я боюсь закрывать глаза, засыпая – ведь ты вновь исчезнешь, и сияние твоих глаз превратится во тьму. Липкая сажа снов, в которых нет тебя. Почему ты так печальна? Моя белая нимфа…

Луч света растворяется в сиянии пламени. Дрожат ресницы. Изумрудная бездна наполнена морской водою.

Но я вновь и вновь закрываю глаза. Ты исчезаешь, а я, выплывая из твоей зеленой пучины, проваливаюсь в смоляно-черную бездну одиночества.

***

Это случилось не со мной. Да и вообще, может ли что-нибудь случиться здесь, сейчас, однажды. Со мною, или с кем-то другим, похожим, неизвестным. Одна единственная постоянная в многоликости реальности. Воплощение Мечты, Путь в Никуда, вечный Путь. А следом, секунда в секунду крадется Время, создавая, созидая и разрушая.

Но это случилось. Восстание. Воссоединение. Протест. Ради чего? Ради кого? Во имя… Бутоны ирреальной фантазии на грани безумия. Или это ее увядшие плоды в состоянии дать новую жизнь Мечте. Птица камнем вниз: Коршун, или Лебедь?.. Да какая разница! Путь по вертикали во имя…

Просто случилось. Просто полюбил.

***

Ты спишь, прекрасная Лаура,
Сон вечный ангелы хранят.
Пусть в белом мраморе фигура
И вечен свадебный наряд.
Ты будешь милою и юной,
Но грустью лик исполнен твой…
Весной любуешься и вьюгой;
Дождь дарит осень, лето – зной,
Тебе, прекрасная Лаура.

***

Венок из листьев мандрагоры,
Любви несбывшейся венец.
Седой туман укутал горы,
Для двух небьющихся сердец
Уж больше не настанет утро,
Не вспыхнет алая заря.
Они лежат, живы, как будто,
И сосны вместо алтаря.
Объятья вечны, вечны чувства,
Седые горы – им постель.
Людьми забыты, в доме пусто,
О них лишь помнит менестрель.

З поетичного блокнота

Руслана Денисюк

***
Моя бабуся – найкраща у світі.
Теплом своїм зігріває всіх,
Така завжди ласкава й привітна,
Й сумує, коли проведе когось
за поріг.
Тобі, бабусю, здоровою бути бажаю,
Щоб довго ще виглядала мене
біля хати,
Щоби могла ти в родині,
в домашньому раю
Усіх нас теплом своїм зігрівати.

***
Тебе душею обніму й зігрію,
До мене серцем тільки пригорнися –
Й любов свою віддам, як добру мрію,
Лише на поклик тої мрії озовися.

***
Життя – це поле квітуче, духмяне.
Це – небо безкрає, де Сонце сія.
Життя – це щастя, таке осіянне,
Бо в ньому – Любов є і Ти є, і Я!

Юлія Рехман

***
Я так скучаю без тебя!
Хочу скорей обнять, поцеловать,
Прижать к груди, поцеловать опять.
Твои глаза мне дарят свет –
Без них мне жизни нет.

***
Любовь умерла!
Нет больше любви…
С тобой нас навеки мосты развели!
Не станем банальных мы слов говорить –
Разбитое сердце не может любить…

***
Мій коханий…
Я тебе кохаю!
Коли бачу я тебе – серце завмирає.
А як чую я твій голос,
То моє кохання все готове пережити –
Навіть розставання…

Поетичний дебют

Олександр Капущак

Не верю во взаимную любовь

На свете жил парень. Нормальный такой
Занимался паркуром. Но он не крутой.
Однажды влюбился в девчонку одну –
Тогда он был мал, лет 10 было ему.
Девчонка – прикольной была для начала,
Но никакого внимания на парня не обращала.
Но мне – все равно. Я сильно любил.
А признаться ей не хватило мне сил.
Я просто тогда совсем мал еще был,
Боялся, стеснялся и… тихонько любил.
Я видел ее почти каждый день,
Но признаться в симпатии ей не сумел.
Два года прошло. Предложил ей встречаться.
Год повстречались – пришлось нам расстаться.
Горько мне стало: она изменила,
Нашла другого, а обо мне забыла.
Сильная ссора получилась тогда.
Думал не помиримся мы никогда.
Но месяц прошел – и нету обид между нами.
Остались мы с ней хорошими просто друзьями.
На большее чувство и сейчас не питаю надежды,
Но что поделать с собою: люблю ее, как прежде.
Знаю, что буду все так же любить и страдать,
И так же в любовь взаимную не верить опять…

Увага!
Фотоконкурс
«Коса – дівоча краса»

*Першокурсниця **Богдана ГАВРЮШИНА** – обдарована дівчина зі співочим серцем, яка вважає гарне волосся, довгу пишну косу – справжнім дарунком природи*

Фото: Тетяни Дідик

Редактор: Марина Постернак
Над номером працювали:
Галина Брошневська, Юлія Киндюк, Ірина Сисак, Дар'я Рудник, Олена Бойко, Руслана Денисюк
Фотокореспонденти: Галина Брошневська, Богдан Катрінін, Тетяна Дідик
Дизайн: Андрій Косар

Вище професійне училище №25

Ел. пошта: gazeta25plus@yandex.ua

Редактор-консультант:
Тетяна Боднарук
Консультант з питань інформації:
Людмила Романова
Відповідальний за випуск:
Анатолій Радченко
Організаційне забезпечення
Володимир Варцаба
Технічне забезпечення
Петро Тараненко